Td033_4

Νερ, εννιά αδερφά-να-κια ν ήμασταν, *νερ*, εννιά και μονιασμένα
αχ, είχαμε και μια μικρή αδερφή
νερ, είχαμε και μια μικρή αδερφή, *νερ*, μικρή και κανακάρα
αχ,πολύ μακριά τη γύρεψαν
νερ, πολύ μακριά τη γύρεψαν, *νερ*, πολύ μακριά στα ξένα
αχ, και η μάνα της δεν την έδωνε
νερ, και η μάνα της δεν την έδωνε, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
αχ, δώσ' τα μ' δώ- δώσ' τα μ' μωρή μάνη μου
νερ, δώσ' τα μ' δώσ' τα μ' μωρή μάνη μου, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
Κι αν έρθει γιε μ' ο θάνατος
νερ, κι αν έρθει γιε μου ο θάνατος, *νερ*, κι αν έρθει γιε μ' αρρώστια.
αχ, από τα μυριανάθεμα
νερ, ν από τα μυριανάθεμα, *νερ*, ποιος πάει να μου τη φέρει.
Α γω θα στη φέρω μάνη μου
νερ, γω θα στη φέρω μάνη μου, *νερ*, πέντε φορές το χ'μώνα
αχ, κι έξι φορές το καλοκαίρ'.
Νερ και ήρθε χρόνος δίσεκτος, *νερ*, κι εννιά αδερφοί πεθαίνουν
αχ, κι έμεινε η μάνα μοναχή
νερ, κι έμεινε η μάνα μοναχή, *νερ*, σαν καλαμιά στον κάμπο
αχ, σε όλα τα μνήματα έκλαιγε
νερ, σε όλα τα μνήματα έκλαιγε, *νερ*, σ' όλα μοιριλογούσε
στον Κωσταντίνο το μνημούρ'
νερ, στον Κωσταντίνου το μνημούρ', *νερ*, τραβούσε τα μαλλιά της.
Αχ, ανάθεμά σε Κωσταντή
νερ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή, *νερ*, και μυριανάθεμά σε
αχ, εσύ που μου την έδωσες
νερ, εσύ που μου την έδωσες, *νερ*, την Αρετή στα ξένα
αχ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή…